

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2016 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **L. B. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2Ntok/2/2015, z 10. septembra 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **L. B. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 2Ntok/2/2015, z 10. septembra 2015 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného **L. B.** na povolenie obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3T/10/2005, zamietol, preto že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti uzneseniu prostredníctvom obhajcu podal sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici nesprávne vyhodnotil jeho predložený návrh na obnovu konania. Odsúdený na konanom verejnom zasadnutí v predmetnej trestnej veci, prostredníctvom svojej obhajkyne, poukázal na závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. R. P., ktorá posudzovala zranenia poškodeného a podľa ktorej mala byť PN u poškodeného stanovená na 35 dní. Jedná sa o novú skutočnosť, resp. dôkaz pred tým neznámy, na ktorý prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vo veci samej prihliadal a v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi môže odôvodniť iné rozhodnutie vo veci v tom smere, že pôvodne uložený trest bol v uvedenom prípade v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Odsúdený navrhol,

aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie pre nesprávnosť jeho výroku a rozhodol vo veci sám tak, že návrhu odsúdeného na povolenie obnovy vyhovie.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu mal najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3T 10/2005, z 25. januára 2007 bol L. B. uznaný vinným z trestných činov ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a páchatel trestného činu podľa § 43 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkom základe ako je uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku. Za spáchanie trestného činu bol odsúdený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. a § 43 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol zaradený do tretej nápravnovýchovnej skupiny. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad na dobu 3 rokov. Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa poškodená D. so svojim nárokom na náhradu škody odkázala na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie odsúdený. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 To 5/2007, z 22. augusta 2007 odvolanie odsúdeného zamietol.

28. mája 2015 podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej veci, bez udania dôvodu, ktorý ďalšími podaniami doplňoval. V ďalšom podaní uviedol, že návrh podáva preto, lebo prvostupňový súd sa v konaní dopustil viacerých procesných chýb, navrhol vypočuť svoju družku A. S., poukázal na to, že ústavným súdom bola zrušená zásada 3x a dosť, že uložený trest je neprímerane prísny, poškodenému neublížil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, on sa len bránil. Na verejnom zasadnutí uviedol, že netrvá na výsluchu svedkyne S. a bol doplnený návrh odsúdeného o tú skutočnosť, že znalkyňa MUDr. P. dobu práceneschopnosti poškodeného stanovila na 35 dní a vzhľadom na dĺžku práceneschopnosti nemohlo ísť o ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 394 ods. 1 obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu..

Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že všetky skutočnosti, ktoré odsúdený uviedol v jednotlivých podaniach boli konajúcim súdom známe už v čase rozhodovania odsúdeného o vine a treste. Súdom bola známa aj skutočnosť o určení dĺžky práceneschopnosti v trvaní 35 dní a s touto otázkou sa prvostupňový súd vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku na stranách 7-8. Ako už konštatoval Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, v konaní o povolení obnovy konania sa nemôže preskúmavať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod.

V konaní o povolení obnovy konania súd skúma, či v návrhu na povolenie obnovy konania sú uvedené skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v čase rozhodovania neboli konajúcim súdom známe a či nové skutočnosti a dôkazy v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku, vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdu v pôvodnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a konštatuje, že dôvody, ktoré uviedol odsúdený postupne v konaní o obnove konania ako skutočnosti, ktoré by mohli naplniť potrebné dôvody na povolenie obnovy konania, nie sú takými skutočnosťami, na základe ktorých by bolo možné rozhodnúť, že sa povolí vo veci obnova konania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. februára 2016

JUDr. Daniel H u d á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová